

Gördüklerim

– MESUT ÇİFTÇİ · 23 Haziran 2009

Anadolu da bir köy kahvesindeyim,
Acı bir kahve içiyorum,
Mehmet emmi ile sohbet ederek.
Kuraklık diyor Mehmet Emmi, yoksulluk diyor,
Yokluk diyor, terör diyor
Büktü belimizi diyor.
Bir zamanlardan bahsediyor,
Cennetten bahsediyor,
Gözlerim yaşlı, gidenlerin arkasından diyor.
Kimsecikler kalmadı diyor,
Hüzünleniyor.
Bende öyle.

Anadoludayım yine,
Koskocaman bir kentte bu kez,
Bir kenar mahallesinde,
Hani varoş dedikleri yerde
Hani bu kadar insan,
Bu kadarcık şehre nasıl sığar dediğiniz yerde.
On dokuz yaşında, gencecik bir adam Mustafa.
Beş yaşında göçtük diyor,
Yoksulluk diyor, geçim derdi diyor,
Okuyamadım, babam hamal diyor.
On dokuz yaşında Mustafa
Elleri yetmişine dayanmış.
Babam hasta diyor,
Ablamı bulamıyoruz.
Aşığım diyor,
Hüzünleniyor.
Bende öyle.

İstanbul'dayım.
Güzel şehir, koca şehir,
Mavi gözlü küçük kız çocuğu İstanbul'da.
Büyük bir plazadan kuş bakışı izliyorum İstanbul'u.

Küçük bey Paris'ten dönmüş biraz evvel,
Kız kardeşi İtalya'da.
Muhasebe müdürüyle konuşmadalar,
Nasıl vergi vermeyiz diye.
Eski ansiklopedileri mi göndersek,
Bir köy okuluna?
Muaf mı tutsak kendimizi vergiden?
Bedelli askerliği mi beklesem,
Amerikan vatandaşlığına mı geçsem?
Düşünüyor küçük bey.
Sanki tüm dünya ona karşı,
Sanki tüm memleket emrinde.
Öfkeleniyor küçük bey.
Bende öyle.